

APSLĒPTA DZĪVE

¹ Lieliski. Lūgsimies. Mūsu Debesu Tēvs, mēs šodien vairāk par visu pateicamies Tev par Jēzu Kristu, Dieva Dēlu, Kurš nomira Golgātā, lai izpirktu mūs šai brīnišķīgajai sadraudzībai. Un mēs esam ļoti pateicīgi par Viņa svētībām, kuras šobrīd ir mums dāvātas.

Lūk, mūsu iemiļotais šis valsts prezidents... Un mēs esam pateicīgi viņam, Tēvs, jo tad, kad viņš stājās amatā, beidzās karš. Un tagad, šķiet, ir nokārtotas miera sarunas Krievijā un daudzas varenas lietas. Un mēs viņu milam, Tēvs, kā mūsu tautas vadītāju. Un mēs dzirdējam, ka viņam bija sirdslēkme; un mēs aptveram, ka viņš ir kristietis un ka viņš mil Tevi. Un viņam, Tēvs, mēs...mēs esam pateicīgi par visu, ko viņš ir izdarījis, un šodien mums ir vajadzīgs, lai tāda personība būtu mūsu valsts vadītājs.

² Un kā brāļi mēs kopā pienesam Tev lūgšanu par viņa atbrīvošanu, lai Tu viņu pilnībā dziedini, dari pilnīgi veselu, lai šis viņa ciešanas ir tikai tāpēc, lai tuvinātu viņu Tev, lai zinātu, ka viss, kas viņam ir jādara – ir jāpaļaujas uz Tevi.

Un lai viņš steidzas atpakaļ uz Balto Namu, Tēvs. Un lai visās viņa valdīšanas dienās šeit uz zemes, lai ir miers valstu starpā. Dāvā to, Kungs.

Un lai cilvēki gūst priekšstatu, kā būs, kad atnāks tas varenais debesu Valdnieks, Kungs Jēzus, un tad miers valdis katrā sirdī un karu vairs nebūs. Dāvā šīs svētības, Tēvs, mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Amen. Varat apsēsties.

³ Es pavisam nedaudz nokavēju, manuprāt, lai dzirdētu dziedāšanu, bet es tur ārā satiku brāļi Vermo. Un es neredzu brāļi Ekbergu, tāpēc man šķiet, ka šodien es atkal viņu palaidu garām. Man patīk tā dziedāšana, labā, vecmodīgā dziedāšana.

Paklau, jums šeit ir diezgan daudz sludinātāju, es teikšu, ka... Ļoti jauki redzēt šo brīnišķīgo saietu, un tā ir mana lielā iespēja vērsties šodien pie jums, runāt jums par Kungu, par Kuru, es zinu, daudzi no jums varētu man pastāstīt. Un daudziem no jums es esmu tikai zīdāinis, un, kad lieta nonāk līdz tam, ka ir jāvēršas pie kalpotājiem, es esmu ļoti, it kā nedaudz tramīgs.

⁴ Tomēr ir pateikts, ka ticība ir paļaušanās uz to, kas cerams, pārlicība par neredzamām lietām. Un mans draugs, Jāzeps, nesen izmantoja kaut ko no tā, kad viņš pateica sanāksmē, ka... Viņš man vispār nepavaicāja; ja viņš būtu pateicis: "Vai es varu to paziņot?" Es būtu sacījis: "Nē, brāļi Jāzep." Bet pēc tam, kad viņš jau bija paziņojis, nu, es...neatlika nekas cits, kā vien atbraukt. Tāpēc jums...jums jābūt ar mani mazu britiņu pacietīgiem, lūdzu, tas būtu ļoti jauki. Un šajā pēcpusdienā nedaudz pasludināt, un pēc tam šovakar sagatavoties šovakara kalpošanai...

⁵ Mēs visi esam tik pateicīgi par šo vareno Kunga Dieva kustību un šo...un šo saietu šeit, un par Filadelfijas Draudzi, par brāļi Bozē, par visu viņa komandu, un par cilvēkiem no Čikāgas un apkārtnes. Mēs esam pateicīgi jums, ļaudis.

Manuprāt, tieši tādas lietas kā šī ir tas, kas notur Amerikas mugurkaulu. Mums nebūtu nekādas Amerikas, ja šeit nebūtu nekāda Kunga Jēzus, kas palīdzētu mums būt Amerikai. Galu galā, katras valsts mugurkauls ir tās morāle. Kad valsti krit morāle, tad ar valsti ir cauri. Mātes loma ģimenē ir izpostīta, tā pavisam droši ir izputēšana. Visas pārējās valstis to ir izdarījušas, un mūsējā nav izņēmums.

⁶ Un mēs ticam, ka tas...tas varenais laiks, kad ieroči tiks sakrauti kaudzē pēdējo reizi un pēdējo reizi noskanēs militārā sirēna, ir pavisam tuvu, kad atnāks Kēniņš Jēzus un pārņems valstību šeit uz zemes. Un mēs visi to gaidām. Un tieši tāpēc tiek noturēti šie saieti, un tieši tāpēc mēs esam sapulcējušies kopā, jo mums ir kaut kas kopējs, par ko runāt. Protams, mūsu pamatdoma ir Jēzus Kristus, Dieva Dēls.

Un, ja es skatītos uz šo laiku, uz to, kas notiek šobrīd, tad es justos ļoti mazdūšīgi. Taču reiz es apguvu vienu mācību, izdzirdot nelielu stāstu, ko stāstīja kāds virs. Viņi gribēja iedot "Schwinn" velosipēdu labākajam braucējam. Es nezinu, vai es kādreiz esmu to pieminējis šajā draudzē vai šo cilvēku vidū, vai nē.

⁷ Tas puika, kurš varētu nobraukt simts jardus pa divpadsmit collu dēli, varēja iegūt jaunu "Schwinn" velosipēdu. Un daudzi puikas viscaur pilsētā, viņi domāja, ka viņi varētu pa to nobraukt, un grasījās uzvarēt tajās sacensībās. Un tur bija viens neliels puika, kurš bija tāds kā mikstčaulis. Viņi bija pārliecināti, ka viņš neuzvarēs. Tāpēc visi puīši uzleca savos... Viens pēc otra viņi centās pa to nobraukt, bet viņi visi nokrita, izņemot to mazo mikstčauli. Viņš aizbrauca līdz dēļa galam, nokāpa lejā, ieguva "Schwinn" velosipēdu. Visi pārējie puikas sastājās riņķī un sacīja: "Kā tev tas izdevās?"

Viņš sacīja: "Lūk, zēni, es jums pateikšu, ko izdarījās jūs." Sacīja: "Kad jūs uzsākat..." (Viņi tos nedaudz iestūma, lai tie varētu uzsākt, turēja viņus, ļāva tiem sākt.) Sacīja: "Jūs, lūk, šādi skatījaties lejup, cenzdamies noturēt savu riteni uz dēļa." "Bet," sacīja, "es vispār nevērsu uzmanību uz to, kas bija te, lejā. Es... Redziet, kad jūs to darijāt, tas lika jums nervozēt," un sacīja, "jūs nokritāt." Sacīja: "Es vienkārši pievērsu savu skatu beigām un tikai turpināju braukt uz beigām."

Lūk, kā tas ir. Ja mēs skatāmies šeit apkārt, brāļi, mēs kļūstam nervozi, taču skatīsimies uz beigām, uz beigām.

⁸ Brālis Džeks tieši šodien pie pusdienu galda nocitēja kaut ko, kas patiešām dziļi iekrita man sirdī. Un bija teikts, ka mazs puisītis nomaldījās, man šķiet, tas notika Īrijā vai Skotijā. Un viņš nezināja, kā lai atgriežas. Tāpēc viņam apkārt sapulcējās cilvēki un mēģināja noskaidrot... Viņš sacīja: "Nu," sacīja... Tajā pilsētā, kur viņš dzīvoja, kaut kur uz pakalna bija varens, liels krusts, sacīja: "Ja vien jūs parādīsiet man to krustu, tad es varēšu aiziet mājās." Pareizi. Pareizi. Ja varat parādīt man to krustu, es atradīšu savu ceļu uz mājām. Lūk...lūk, kur ir tas ceļš uz mājām, vai ne. Āmen.

⁹ Un tā, es nemāku šādā veidā runāt auditorijai; es vienkārši padomāju, ka es šeit izlasīšu kādu nelielu pantiņu vai divus no Rakstiem, un pēc tam, iespējams, parunāšu par Vārdu savā vecmodīgajā, prastajā stilā.

Un tā, vēstulē Ebrejiem 10. nodaļā un 19. pantiņā mēs lasām sekojošo:

Tā kā nu mēs, brāļi, droši varam ieiet svētajā vietā Jēzus asiņu dēļ.

Paprasīsim mūsu Kungam svētīt Viņa Vārdu. Tēvs, mēs esam tik pateicīgi, ka mums ir Vārds, jo ticība nāk no Vārda dzirdēšanas. Un šodien mēs kā Tavi kalpi, kā virieši un sievietes, kuri sēž šeit, atbraukuši no darba lauka, lai atsvaidzinātos šajā saietā... Mēs lūdzam, debesu Tēvs, lai Tu atkal atnāc pie mums šajā pēcpusdienā, kā Tu esi darijis vienmēr, jo Tu esi apsolijs, ka Tu atnāksi un svētīsi mūs kopā šodien, un lai Tavs Vārds atrod savu dusas vietu katrā sirdī. Jo mēs prasām to Jēzus Vārdā. Āmen.

¹⁰ Es gribētu... Iedomājos, ka varbūt, vienkārši zinādams, vakar vakarā es vispār

neko nesagatavoju, jo parasti parādās kaut kas cits, kad es šeit nonāku. Taču pavisam nejauši es padomāju par šo: “Droši varam ieiet svētajā vietā Jēzus Asiņu dēļ.” Es nodomāju, ka šovakar es kādu mazu britiņu varētu parunāt par nelielu tēmu “Apslēpta dzīve”

¹¹ Un tā, lielākoties mēs visi atrodamies šajos saietos un citur, lai mēģinātu noskaidrot, kā iegūt vēl tuvāku staigāšanu ar Dievu. Esmu pārliecināts, ka ar jums, brāļi, es...tā tas ir šodien. Lūk, es biju domājis, ka varbūt parunāšu par pārdabisko. Un es nezinu, kā tam pietuvoties. Man tas ir tikpat noslēpumaini kā jums. Un pēc tam es aizdomājos par apslēptu dzīvi ar Kristu, par kaut kādu veidu, kā mēs varētu noslēpties un aizbēgt no tā visa, un dzīvot ar Kristu.

¹² Es skatos uz Henriju Groutu. Lai Dievs tevi svēti, brāli Henrij, es jau ilgu laiku nebiju redzējis tevi un brāli. Es pavisam nejauši atskatījos un ieraudzīju Dadu, un atpazinu viņu.

Kad man bija lielā krīze, jeb es biju prom no darba lauka uz apmēram astoņiem mēnešiem. Viņi bija man īsts brālis un tētis. Viņi bija kopā ar mani visu to laiku. Es nekad neaizmirsīšu to dienu, kad brālis Grouts, mēs devāmies uz kukurūzas lauku, lai lūgtu. Es biju ļoti nervozs; es tik ilgi biju atradies vizijās, ka es nevarēju pateikt, vai es biju tajā vai nē. Es nekad neaizmirsīšu brāli Groutu, kad viņš nometās ceļos, lai lūgtos kopā ar mani. Viņš apskāva mani, tā pavisam vienkārši: “Tagad, Tēti Dievs, vai Tu atnāksi un palīdzēsi brālim Branhamam? Tēti Dievs, vai Tu atnāksi palīgā brālim Branhamam?” Es to nekad neesmu aizmirsis, brāli Grout.

Ak, kā gan tas būs, brāli Grout, viendien es ceru tevi apskaut un piesēst zem mūžzaļajiem kokiem, tur, kur no troņa apakšas iztek Dzīvības ūdens avoti. Mēs būsim mūsu Tēta Dieva Klātbūtnē mūžīgi un mūžīgi, lai dzīvotu Viņa Klātbūtnē.

¹³ Lūk, Dievs ir uztaisījis to tik vienkāršu un...Bibeli. Un uztaisījis Evaņģēliju tik vienkāršu, lai pat tādām neizglītotām cilvēkam, kāds esmu es, būtu iespēja runāt, sludināt evaņģēliju. Un es...es sacīju brāļiem, kad ierados, cik divaini es jūtos, kad man šodien šeit ir jāiznāk, zinot, ka es esmu izglītotu cilvēku priekšā, un šeit sēž daži visgudrākie vīri valstī, un ka mana gramatika, cik tā ir slikta, un cik, ak, nekvalificēts... Taču, ziniet, droši vien jūs visi justos tā, kā jūtos es, ja jums būtu jāsež dažu bīskapu un tamlidzīgu priekšā. Taču ziniet, brāļi, Dievs mājō ne tik daudz teoloģijā. Viņš mājō mīlestībā un pazemībā, kur jūs patiešām varat, ikviens var iepazīties ar Viņu un zināt Viņu. Es tā priecājos, ka Viņš...Viņš nav izvēlējis tikai kādu nelielu grupiņu vai kādu noteiktu konfesiju. Viņš sacīja: “Kurš vien vēlēties.” Un šādi tas dod pat man un jums iespēju ienākt un būt sadraudzībā, un runāt par Viņu.

¹⁴ Un tā, Dievs ir izdarījis to tik brīnišķīgi, ka Vecajā Derībā, kur es parasti vērsos pēc tēmas, Viņš laiku pa laikam... Viņš ir izveidojis Veco Derību līdzībās un simboliskās formās, lai izteiktu Sevi un Savas darbības tā, lai vienkārši domājōšajiem būtu priekšstats par Viņa gribu un Viņa izdarīto.

Daudzas reizes es esmu vērsies Vecajā Derībā, lai atrastu, kur Vecā līdzībā parāda Jauno. Dievs tā ir darījis vienmēr, un to, ko Viņš tagad isteno Jaunajā Derībā, Viņš to jau ir pavēstījis Vecajā Derībā. Un visi tie, kuri izturējās nevēriģi pret Dievu un atmeta Dievu Vecajā Derībā, mēs kā piemēru varam redzēt, kas ar viņiem notika. Bet tie, kuri uzdrošinājās ticēt Jehovam un Vecajā Derībā iznākt priekšā, mēs redzam, kas notika ar

viņiem. Lūk, mēs izdarām savu izvēli.

Un mēs pateicamies Dievam par brīvu valsti un pielūgsmes vietu, kur katrs no mums var uzvilkt savas ticības Dievam buras un aizlidot no šīs zemes. Es šodien par to priecājos, jo šodien ir daudz tādu vietu, kur jūs nevarētu to darīt.

¹⁵ Un tā, piemēram, Vecajā Derībā, kā Dievs toreiz iedeva visas Savas līdzības un izklāstīja Savas...Savas lietas, kuras bija šodienas ēna, tādējādi tas ir vienīgais veids, kā es varu mācīt Biblii. Cilvēki runā par varenēm grieķu vārdiem un tā tālāk, viņi gluži vienkārši sasieta mani itin visur. Taču, ja es atskatīšos un ieraudzīšu, ko Dievs ir darījis pagātnē kā pareģojumu, tad man ir kaut kāds vispārīgs priekšstats par to, ko Viņš dara šodien, jo tā bija ēna.

Ja es grasos doties uz...uz rietumiem, un mana...saule spīd austrumos, un mana ēna atrodas man priekšā, un, ja es vēl nekad neesmu sevi redzējis vai nezinu, kā es izskatos, kā cilvēciska būtne, man būtu kaut kāds priekšstats par manu apveidu, kad es redzētu savu ēnu. Un Vecā Derība ir Kristus Atnākšanas ēna, un viss pareģoja par krustu. Un Kristū ir visa Dieva izpiršana, visi Viņa plāni, viss glābšanas plāns, viss tika piepildīts Golgātā.

Lūk, cik brīnišķīgi Vecajā Derībā Dievs pareģoja par šo Svēto Garu, Kuru mēs izbaudām šobrīd. Kā Viņš pareģoja šo saietu kārtību, lai mēs varētu sanākt kopā sadraudzībā un būt kopīgā sadraudzībā.

¹⁶ Tur, pagātnē, mēs redzam draudzes pašu sākumu, kā Dievs pareģoja to visu šodien, kur mēs, es tā domāju, brāļi, šobrīd ieejam, lai saņemtu šo nākamo svētību. Ikviens zina, ka mēs esam tādā kā...kā patapinātā laikā. Varenās Dievišķās dziedināšanas svētības un pārdabiskā spēki, kuri ir izplatījušies, kas ir atnesis tādu atmodu, kas faktiski ir satricinājusi visu pasauli tik spēcīgi, kā tā nebija sakratīta vēl pas...vēl nekad. Vēl nekad nevienā periodā nav bijis tāda laika, kad kristietība visu pasauli satricinātu tā, kā tas ir noticis pēdējos piecos vai sešos gados. Tā tas ir. Katrā valstī, katrā vietā, caur radio, caur...ar evaņģēlistiem, ar...

Mēs braucam uz tādām vietām dažādās valstīs, kur netic Dievam, un tur viņi to iepazīst no traktātiem (un tas ir labi), ko ir izdalījuši parasti misionāri, taču, kad viņi redz, kā darbojas pārdabiskais, desmitiem tūkstoši pagānu krit pie krusta un kalpo Kungam Jēzum. Tā bija varena kustība.

¹⁷ Un tā, mēs esam stāvējuši uz vietas pārāk ilgi, un es ticu no visas savas sirds, ka mēs teju ieiesim tur, aiz cita priekškara, kaut kur tur, kur draudzei kļūs zināmi īpašāki Dieva noslēpumi. Un, kas attiecas uz mani, tad abas manas ausis un acis, un sirds ir atvērta, lai sadzirdētu vēstījumu, kad tas atnāks, pārbaudītu to. Jo Sātans izsūtīs daudzus viltus sūtņus, taču vienkārši nolieci to malā; atcerieties, tas tikai nozīmē, ka gatavojas notikt kaut kas īsts, kad jūs to ieraudzīsiet. Jo Sātans izdarīs visu (kā es sacīju vakar vakarā), lai nobloķētu isto Dieva pārli, kad tā parādīsies. Jūs...jūs to dzirdēsiet. Viņš izveidoja blokādi, lai noķertu Ābelu. Viņš tādu izveidoja, lai noķertu Jāzepu, to pašu, lai noķertu Jēzu, un tā tālāk, un viņš to darīs, tādu pašu, lai dabūtu Mozu. Jo jūs varat to visu ievērot, ka Sātans mēģinās to nobloķēt.

Un tieši tāpēc, manuprāt, tie daudzie kultu un pārējais, kurus mēs redzam parādāmie valstī, tā ir tikai izgaismota afiša, kas saka: "Uzmanīgi; driz tas būs klāt."

¹⁸ Es esmu ievērojis mūsu brāļu vidū, ka daudzi no jums, tā kā es atnācu pie jums kā pie pilnā Evaņģēlija ļaudim, pats iziedams no baptistu draudzes un pieņemdamas mācību, ka kristība ar Svēto Garu ir atsevišķa Svētā Gara darbība... Un toreiz es aizdomājos, kad mēs...kad mēs...Mārtiņš Luters sasniedza taisnošanu no ticības, viņš domāja, ka ar to viss ir beidzies. Tā bija gaisma viņa laikam. Un viņš to sludināja un ticēja tam, un turējās pie tā, un tā bija tā laika gaisma.

Pēc tam viņš iegāja aiz cita priekšvara, cilvēks Džons Veslijs... Kad tautā sāka izplatīties kalvinisms un viņi apsēdās, sacīdami: "To, ko Dievs grasās izdarīt, Viņš izdarīs, un nav jēgas rīkot atmodu." Dievs pacēla Džonu Vesliju, un viņš, protams, nolīdzināja kalvinismu līdz ar zemi. Tur, kur tam bija jābūt pareizā balansā, izejot caur svēttapšanu, otro žēlastības darbību. To turpināja nācarieši, bet pēc tam atnāca pentakosti un kristība ar Svēto Garu, virzoties augšup lielākos augstumos.

¹⁹ Un tagad, kad brāļi saņēma kristību ar Svēto Garu, viņi pateica: "Tā ir tā virsotne; nekā vairāk nav." Bet, brāļi, tas ir nepareizi. Saprotat? Dieva spēkam nav nekādas virsotnes. Mēs virzāmies uz priekšu un uz priekšu, un uz priekšu; tie ir bezgalīgi Dieva resursi, kuri vēl nav apgūti, svētības un spēki, par kuriem mēs nekā nezinām. Tas nekad nav ticis atklāts erceņģeļiem, tas guļ tur priekšā tieši priekš Viņa draudzes, kura ticēs. "Jo acs nav redzējusi, un auss nav dzirdējusi, un neviena cilvēka sirdi nav nācis, ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl."

Tāpēc virzīsimies augšup un pieprasīsim mūsu tiesības. Kad Dievs atver vārtus un izritina mums priekšā paklājiņu, virzīsimies uz priekšu, vēl lielākos dziļumos un nekad sevi nekolonizēsīm, lai organizētos un nonāktu tādā stāvoklī, kur: "Mēs ticam *tam*, un tas arī viss." Ticēsim *tam* un plus vēl tam, ko vēl mēs sadzirdēsīm no Dieva. Es uzskatu, ka tādām ir jābūt katra vīrieša un sievietes, kuri mīl Kungu Jēzu, motīvam, lai iegūtu visu, ko vien varat, no Viņa dāsnās žēlastību rokas. Tas ir manā sirdī.

Tieši tāpēc es nekad neesmu pievienojies kādai organizācijai vai nostājies kādas grupas pusē, jo es gribēju, lai es esmu plaši atvērts Dieva milestībai un tam, ko Viņš varētu man iedot.

²⁰ Reiz es ievēroju Bibelē, es par to parunāšu tikai mazu britiņu. Vecajā Derībā, kad namā piedzima dēls, viņš bija dēls, kad viņš piedzima. Kad viņš piedzima namā, viņš bija dēls. Un tajās dienās parastā, tipiskā austrumu namā dēlam tika iedota vieta un audzinātājs, kurš audzināja to bērnu. Pāvils par to brīnišķīgi runā Jaunajā Derībā, par to, kā audzinātājam bija jāaudzina bērns, un mēs bijām... Likums bija audzinātājs, lai atvestu mūs pie Kristus.

Bet toreiz, kad tas bērns piedzima, tā bija līdzība par mūsu šodienas draudzi, no augšas dzimušajiem caur Svēto Garu. Un es ticu, ka Dievs ir mācījis Savu draudzi, audzinājis viņu, izaudzējis to līdz pat šim laikam, lai notiktu vēl kaut kas. Šajā laikā draudzei jau būtu jābūt izaugušai. Taču daudzi no mums, kuriem būtu jābūtu citi, joprojām kāro pēc tira Bibeles piena. Saprotat? Mums ir vajadzīgs kāds, kas mūs mācītu, kaut mums jau pašiem būtu jābūt skolotājiem. Un tāpēc es noliecu savu galvu no kauna, jo man būtu jāzina par Dievu vairāk, nekā es zinu.

²¹ Un tā, šeit ir tas, kam es patiešām ticu, ka tad, kad bērns... Bibeles šeit saka, ka tad, kad bērnu audzināja, audzinātājs pastāvīgi informēja tēvu par bērna uzvedību. Lūk, šādā veidā Audzinātājs pentakostiem un draudzei bija Svētais Gars. Svētais Gars,

kas dod...

Un atcerieties, tas bērns, neskatoties uz to, kas vēl notiks, viņš bija piedzimis bērns; viņš vienmēr būs bērns. Un, kad cilvēks ir piedzimis no Svētā Gara, viņš kļūst par Dieva bērnu, jo tā faktiski ir otrā piedzimšana, atdzimšana, kas cilvēkā rada ko tādu, kā tur nebija sākumā. Kad jebkurš cilvēks piedzimst ticības ģimenē, viņš kļūst par bērnu. Pēc tam Svētais Gars seko šim cilvēkam un stāsta Dievam par viņa sekmēm.

²² Un tā, kad šis bērns pieaug... Lūk, viņš joprojām ir bērns. Tomēr, ja šis bērns bija neapdomīgs un nepievērsa nekādu uzmanību, un nebija šādi ieinteresēts Tēva darbā, tad šim bērnam nekad netika dotas dēla tiesības tajā ģimenē. Taču, ja viņš bija pieklājīgs bērns, labs bērns, un mīlēja sava tēva darbu, un bija ieinteresēts un centās darīt visu, ko vien spēja, lai attīstītu sava tēva darbu, tad audzinātājs paziņoja par to tēvam, un tad notika tas, ko sauca par dēla iecelšanu jeb, kā to pasniedz Pāvils vēstulē Galatiešiem, "dēla tiesību iegūšana" [Latviešu Bībelē Galatiešiem 4:5: "lai izpirktu tos, pār kuriem valdīja bauslība, ka mēs iegūtu bērnu tiesības."-Tulk.] Ka mēs bijām iepriekšnolemti būt par Viņa dēliem caur Jēzu Kristu, iecelti par dēliem.

Lūk, tas pats dēls, kas bija piedzimis ģimenē, varēja saņemt dēla tiesības šajā ģimenē, jeb tikt iecelts par dēlu ģimenē, jeb saņemt konkrētu pozīciju ģimenē, kurā viņš bija piedzimis. Un es patiešām ticu, ka tieši tāds ir Svētā Gara darbs šodien draudzes vidū, mēģinot draudzē ielikt viņu pozīcijās apustuļus, mācītājus, praviešu un tā tālāk, lai... Un mēs esam redzējuši daudzas viltus trauksmes un pārējo, kā tas darbojas cilvēku vidū, kas tikai norādīja, ka patiesā, nevilto tā dēlu iecelšana bija pavisam tuvu. Es tam ticu. Dievam ir jāizvieto draudze. Tas ir Dieva darbs, nevis cilvēka.

²³ Un tā, kad šis zēns kļuva pieaudzis un kad viņš bija gatavs saņemt savas tiesības kā dēls, un viņš bija pierādījis...audzinātājs bija pateicis Tēvam, ka šis zēns bija piemērots ieņemt dēla pozīciju, viņš tika izvests cilvēku priekšā un tur viņš tika apģērbts drēbēs (goda drēbēs, iespējams, purpura krāsā vai kādā citā karaliskā krāsā), un viņš tika tur nostādīts, un visa pilsēta, visi apkārtējie cilvēki redzēja, kā Tēvs iedod dēla tiesības savam dēlam ģimenē. Un tad, kad viņš bija iecelts ģimenē, jau kā dēls, jau kā bērns, jau kā žēlastības mantinieks, bet iecelts ģimenē... Vai sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Lūk, kad viņš tika iecelts ģimenē un viņam bija iedota viņa pozīcija, tad tā zēna vārds uz naudas čeka bija līdzvērtīgs viņa tēva vārdam uz tā čeka.

Lūk, es ticu, ka tas ir tas laiks, kurā draudze ir nonākusi šodien, ka nākošā varenā kustība draudzē būs no Dieva, kad mēs jau esam redzējuši visas viltus trauksmes... Taču tagad Dievs pareizi izvietos Savā draudzē apustuļus, praviešus, mācītājus, evaņģēlistus; nevis cilvēciski izveidotus garīgo semināru produktus, bet draudzē viņus izvietos Dievs. Nevis teoloģijas piebāztus un viendienišus, bet Dievs ieliks draudzē, kā Dievs ir izvēlējis, jo Svētais Gars ir audzinājis šo draudzi un to izaudzinājis. Un tur Dievs ieliks kā dēlus Savā...pozīcijā Savus dēlus. Viņi jau ir Viņa dēli, bet vai viņi ir tās pozīcijas cienīgi, ko Viņš tiem ir paredzējis?

²⁴ Ja ievērosiet, Dievs brīnišķīgā līdzībā tieši tāpat izdarīja ar Savu Dēlu. Viņš paņēma trīs lieciniekus (jo katrs vārds pamatojas uz liecību no divu vai triju liecinieku mutes), Pēteri, Jēkabu un Jāni: mīlestību, ticību un cerību. Un Viņš uzveda viņus kalnā, nomaļus no visas pārējās pasaules. Un tur, trīs oficiālu liecinieku priekšā, Dievs iedeva dēla tiesības Savam Dēlam. Viņš tika pārveidots viņu priekšā, un Viņa tērps mirdzēja kā saule. Un balss no mākoņa pateica: "Šis ir Mans mīļotais Dēls; Viņu klausiet." Uzveda

Viņu kalnā, nolika tur lieciniekus, kas to redzēja, ietērpa Viņu drēbēs, kas spīdēja kā saule savā...savā... Tās pat mirdzēja kā saule savā spēkā. Un Dievs runāja: “Šis ir Mans miļotais Dēls; Viņu klausiet.” Dievs Savu Bērnu iecēla ģimenē par Dēlu. “Vairs neklausiet Mani, bet šis ir Mans Dēls, Kurš no šī briža visu pārņem.” Āmen. Šajā līdzībā par draudzi šis dēlu iecelšanas laiks ir tuvu. Ir pienācis tas laiks.

²⁵ Un tā, atgriezīsimies pie apslēptās dzīves un uzzināsim, kas būs vajadzīgs, lai sasniegtu šo dēla tiesību stāvokli. Apslēpta dzīve, mēs saprotam, ka Vecajā Derībā saskaņā ar Mozus likumu, mēs redzam, ka tur... Ikviens, kurš lasa, zina, ka Dieva telts konstrukcijā tuksnesi bija trīs, divi priekšdari, divi nodalījumi un sapulces pagalms. Pirmkārt bija sapulces pagalms, pēc tam svētā vieta, pēc tam vissvētākā vieta. Tas ir Dieva nams; tā ir Dieva mājvieta. Tā ir tava mājvieta.

Lūk, tu dzīvo tikai trīsistabu mājā, atceries. Varbūt tev ir divas guļamistabas; varbūt tev ir trīs virtuves, tomēr tu dzīvo tikai trīs istabu mājā. Dievs dzīvoja trīs istabu Mājā: Jēzus Kristus Dvēselē, Ķermenī un Garā.

²⁶ Laicīgajā templī Viņš...Viņš atradās sapulces pagalmā, svētajā vietā un vissvētākajā vietā. Katra no šīm vietām bija nošķirta viena no otras, un katra bija iekārtota citādāk, lai parādītu šo mājvietu, ļoti brīnišķīga draudzes līdzība. Grēcinieks sākumā it kā nonāk virtuvē; virtuve ir tā vieta, kur jūs ēdat. Dzīvojamā istabā jūs esat sadraudzībā. Un guļamistabā jūs atpūšaties. Ak, Dievs! Redzat?

Grēcinieks ienāk: “Ticība nāk no dzirdēšanas, Vārda dzirdēšanas.” Viņš ienāk un ēd Vārdu. Pēc tam viņš tiek kristīts ticībā un pieņem Kristu kā savu Glābēju, tas viņu ievēd sadraudzībā ar Dievu. Bet pēc tam viņš turpina virzīties uz guļamistabu, pilnīgā klusumā ar Dievu, kur visas pasaules lietas paliek ārpusē, un viņš ir klusumā viens pats ar Dievu. Brāļi, māsas, tā ir tā vieta, kurā šai vasarsvētku kustībai vajadzētu atrasties šodien, bet te ir tik daudz tās vāvuļošanas: “Mēs ticam trīsvienībai. Mēs esam metodisti. Mēs esam Asamblejas. Mēs esam Dieva Draudze.” Mums vajadzētu katram individuāli būt tajā mierpilnajā klusumā ar Dievu. Vai tad jūs tam neticat? Protams, mums to vajadzētu.

²⁷ Ievērojiet, kad augstais priesteris reizi gadā ienāca aiz pirmā priekškara, tad aiz otrā priekškara. Tur ārpusē pie mazgājamiem traukiem viņi mazgāja upuri, tad upuris tika nonāvēts, uzlikts uz bronzas altāra, bet asinis tika ielietas traukā, un augstais priesteris reizi gadā iegāja aiz priekškara, lai veiktu grēku izpiršanu... Un pievērsiet uzmanību šī augstā priestera drēbēm. Pirms viņš varēja ieiet aiz priekškara, viņam bija jāizģērbjas un jāapgērbjas pareizi, lai ieietu. Tieši tāda ir draudze šodien, lūk, kas tai ir vajadzīgs – noģērbt no sevis šos kultus un citas lietas un apģērbties Jēzus Kristus taisnīgumā, un būt gatavai ieiet. Viņa staigāšanai bija jābūt citādākai, katru... Pie viņa apģērba malām viņam bija granātābols un vēl zvaniņš. Un, kad viņš gāja, viņa gaita bija tik nevainojama, ka zvaniņi skanēja: “Svēts, svēts, svēts Tam Kungam.”

Lūk, kas mums ir vajadzīgs – ne tas, ka mēs esam Asamblejas vai Dieva Draudze, vai Vieninieki [Tie, kas netic trīsvienībai–Tulk.], lai kas tas arī nebūtu. Mūsu staigāšanai būtu jāskan cilvēku priekšā: “Svēts, svēts, svēts Tam Kungam.”

²⁸ Vēl viena lieta, viņam bija jātiek svaidītam, pirms viņš gāja iekšā. Svaidāmās eļļas sastāvā bija Šāronas roze, un, saspiežot šo rozi, rodas smaržviela, un tā tika ielikta eļļā, kas tecēja lejup pa Ārona bārdi līdz pat svārku vilēm, viss aplāts ar svaidāmo

eļļu, staigā pareizi, dzīvo pareizi, virzās pareizi, apgērbts pareizi. Viņš devās turp, nesdams savā priekšā asinis, un, kad viņš aizgāja aiz priekškara trešajā telpā, tad priekšgars aiz viņa muguras aizvērās, un ārējā pasaule viņu vairs neredzēja. Un katrs virietis vai zēns, vai sieviete, vai meitene, kurus reiz ir svaidījis Dievs un kuri aiziet aiz tā tempļa, aiz Dieva Priekškara, Svētais Gars ieliek viņu slepenā vietā. Un Priekšgars aiz viņa muguras aizveras, un šī pasaule un visas tās lietas aiz viņa tiek nogrieztas.

²⁹ Tieši tāpēc mēs, brāļi, aizkavējam Dieva dēlu iecelšanu, jo mūsu dzīves nesaskaņas un ķildošānās, un savstarpējie strīdi ir tas iemesls, kāpēc šis priekšgars nevar aiz mums aizvērties, lai mēs varētu ieiet Dieva Klātbūtnē. Tā tas ir. Mēs esam tik ļoti ieinteresēti mūsu konfesijās. Mēs esat tik ļoti ieinteresēti, ko dara tas otrs, ka... "Kāda tev daļa, tu seko Man." Tā ir katra kalpotāja personiskā lieta. Kā gan kalpotājam vienmēr vajadzētu palikt vienatnē ar sevi, jo īpaši pirms viņš sludina, pirms viņš lūdzas. Pirms viņš kaut ko dara, viņam būtu jāpaliek vienatnē ar Dievu tajā klusajā vietā, noslēpties ar Dievu. Lūk, šādi šis priekšgars reiz nolaižas.

³⁰ Un tā, iekārtojums šajā... aiz šī priekškara bija citādāks nekā tas, kas bija ārpusē. Tur ārā, sapulces pagalmā, mazgājamais trauks, kurā mazgāja dzīvnieku... Kas atradās aiz nākošā priekškara? Tika dedzināti dzīvnieku ķermeņi. Un tur atradās septiņi zelta svečturi uz... kas simbolizēja lukturi un deva gaismu. Bet ārpusē, ārējos pagalmos bija saulesgaisma. Aiz pirmā priekškara tā bija mākslīga.

Ievērojiet, kad viņi pienāca šeit, pie šī gaismekļa, tad viņi gāja nākamajā laukumā, kas bija svētā vieta, viņi ienāca tur, būdami svaidīti. Kā gan Dievs to visu bija ielānojis! Tas mums ir kaut kas tik brīnišķīgs, kad mēs saskatām tajā Dieva mūžīgās glābšanas plānu. Cik ļoti tajā būtu jāstaigā Viņa kalpotājiem! Kā viņiem būtu jāsaģatavojas, lai tajā ienāktu!

³¹ Un tā, šajā iekšējā pagalmā, kas saucās vissvētākā vieta, tur bija tāda inventāra lieta, kas saucās salīdzināšanas vāks. Bet derība atradās šķirstā. Un uz šķirsta bija divi ķerubi. Tas atradās iekšienē. Tāds bija iekārtojums iekšienē, aiz svētās vietas. Nākošais, ejot ārā, bija zelta lukturi, tad ārā pie mazgājamā trauka.

Lūk, tas nevainojami parāda Lutera, Veslija un Vasarsvētku draudžu periodu, precīzi, Viņa iecerētās žēlastības, kas ir dota cilvēcei, trīs soļi jeb laikaposmi. Mēs esam pēdējā laikaposmā. Es ticu tam no visas sirds. Saprotat?

³² Un tā, ievērojiet, turklāt šajā varenajā kustībā, kā Dievs ieveda viņus tur, tajā īpašajā vietā... Dievs reiz Mozum pateica, kad sāka krist manna... Manna simbolizēja dzīvību: Kristu, Kurš nonāk no debesīm un iet bojā šeit uz zemes, lai Viņš varētu dot dzīvību mums. Manna nāca no debesīm, gulēja uz zemes, un cilvēki to ēda, lai uzturētu dzīvību. Kristus nonāca no debesīm un kļuva par mannu, lai mēs caur Viņu varētu dzīvot.

Un ievērojiet, ka cilvēki, kuri ēda mannu, viņiem to vajadzēja savākt steidzīgi un apēst. Tāpēc ka tad, kad uzlēca saule, pēc maza britiņa tā sabojājās, tas ir Kristus, Svētā Gara simbols. Manna simbolizēja Svēto Garu šodien. Kā Dievs veda fizisko draudzi ar fizisko mannu, tā šodien Viņš ved garīgo Draudzi ar garīgo mannu. Kad draudze sākumā pieveica, pārgāja Sarkano jūru, tas simbolizē asinis, pārgāja, lai dotos ceļā uz apsolīto zemi, jau pirmajā naktī nolija manna. Āmen.

Un, kad Vasarsvētku dienā draudze pārgāja no nāves dzīvībā, Dievs lika nolīt no

debesim garīgajai mannai, kura uzturēja Draudzi, līdz atkal atnāks Jēzus jeb mēs ieiesim Tūkstošgadu Valstībā, apsolutajā zemē. Āmen.

³³ Ak, kad viņi to salasīja un to ēda, viņi sacīja, ka tā bija salda. “Tā garšoja kā medus klinti,” viņi sacīja. Garšoja kā medus. Dāvids to nosauca par medu no klints, un tas ir tieši tas.

Un tā, paskatieties uz šo simbolu. Manna nekad nepārstāja krist līdz pat tai dienai, kad viņi iegāja apsolutajā zemē; četrdesmit gadus tā pati manna krita katru dienu. Aleluja! Kā gan tu taisies pieņemt Svēto Garu un atstāt to tikai Vasarsvētku dienā, brāli, visu laiku ir nepārtraukta Vasarsvētku diena. Cilvēku sirds cietības dēļ manna netika ēsta katru dienu... Tā tas ir.

³⁴ Skatieties, toreiz tā bija līdzība. Lūk, Vasarsvētku dienā, kad mūsu manna... Tikko kā cilvēki bija uzkāpuši augšistabā un pakļāvušies Kunga Jēzus pavēlēm, un palika uz vietas, gaidīja Jeruzālemes pilsētā pirmo Svētā Gara parādīšanos, no debesīm tur nonāca troksnis, it kā stiprs vējš pūstu, kurš piepildīja visu namu, kur viņi atradās. Uz viņiem nolaidās sadalītas, ugunij līdzīgas mēles. Viņi piepildījās ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars tiem deva izrunāt. Viņi devās uz ielām, glēvulīgo sludinātāju bariņš, kas bija slēpies augšistabā. Bet pavisam pēkšņi nonāca manna, nonāca kā lietus, lai spēcīnātu viņu dvēseles. Un viņi devās ārā ielās, piedzīvojuši ko tādu, kas viņiem vēl nekad nebija bijis, brīnišķīga līdzība tam, kā Dievs uztur Savu draudzi šajā ceļā uz apsoluto zemi.

³⁵ Paskatieties, brāli. Tātad, cik ilgi šī manna turpināja krist? Tā turpināja krist visu ceļu, līdz viņi iegāja jau citā stadijā tur apsolutajā zemē. Cik ilgi turpināsies šis? Līdz atnāks Jēzus. Pēteris sacīja: “Atgriezieties no grēkiem un ikviens tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā jūsu grēku piedošanai, un saņemsiet Svēto Garu; jo apsolutijums ir dots jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.” Cik ilgi tam bija jāturpinās? Tik ilgi, kamēr Tas Kungs, mūsu Dievs, aicinās. Un, kamēr turpināsies žēlastības laiks, Dievs joprojām aicinās vīriešus un sievietes Savai kalpošanai. Tāpēc Svētais Gars ir tieši tikpat reāls arī šodien. Lūk, Viņš nekad nav sacījis...

Un tā, kad viņi ēda šo mannu, atcerieties, ja viņi to ēda... Daudzi cilvēki to ēd un saka: “Tas arī viss.” Viņiem bija tā jāvēc svaiga katru dienu. Pareizi. Viņiem bija jāvēc svaiga manna katru dienu, jo aptuveni pulksten deviņos, viņu otrajā soli, tā sāka kust. Tā izzuda.

³⁶ Un daudzas reizes cilvēki, kas dzīvo Dieva otrajā istabā, pat sadraudzībā, pēc tam, kad viņi jau ir pieņēmuši Vārdu un pienākuši pie otrā soļa – pieņemt Kristu viņu dzīvē, un tomēr vēl nezina, kas ir tā slepenā istaba, kas ir tā guļamistaba, kas ir tā atpūtas vieta. Viņi ēd mannu. Bet vai jūs ievērojāt, ja viņi atstāja to guļam pārāk ilgi, tā galu galā izkusa. Tur bija... Tā...tā sabojājās. Un es uzskatu, ka daudziem, ka daudziem cilvēkiem, jebkurā gadījumā, bija vēdersāpes, kad viņi gāja un ēda no Tā Kunga tur nometnē, un pirms atnāca kārtējais atmodas dievkalpojums, viņi visi bija pagriezušies atpakaļ un sapinušies kaut kādos kultos vai vēl kaut kur. Lūk, kas par lietu, brāli – tu vēl nekad neesi iegājis tajā citā vietā.

³⁷ Dievs sacīja: “Možu, uztaisi zelta trauku.” Aleluja! “Un ieliec tur šo mannu.” Un atcerieties, ticīgais, kad viņš tur iegāja, šī manna nekad nebeidzās. Tā vienmēr bija

svaiga un jauna, un salda dienu no dienas un gadu no gada. Un jebkurš cilvēks, kas atnāk pie Kristus un tur noslēpjas, un priekšgars aiz viņa aizveras, viņš ir Visuvarenā Dieva Klātbūtnē, ēzdams mannu dienām un naktīm, stundu pēc stundas. Tā vienmēr ir tikpat salda kā toreiz, kad pirmo reizi tā uzrunāja tavu dvēseli. Lūk, kas mums ir vajadzīgs šodien – būt tur, kur tas viss atrodas, neturēties atstatu izliekoties jeb neturēties atstatu kaut ko darot, bet patiešām ieiet tur iekšā. Āmen. Kad cilvēks reiz...

³⁸ Lūk, atcerieties, tajā ieiet tikai ticīgie, tikai izredzētie, kad Dievs ir tevi izredzējis. Manuprāt Atklāsmes grāmatas 2. nodaļā ir teikts: “Tas, kas uzvar.” Tātad tas ir apsolīts uzvarētājiem.

Tu saki: “Es uzvarēju smēķēšanu.” Ne jau par to Viņš runā. Kristietība ir kaut kas daudz vairāk, kā tikai nesmēķēt cigaretes un nedzert viskiju. “Tas, kurš uzvar, mantos visu, un viņš būs Mans dēls; Es būšu viņa Dievs, un (ieklāusieties) Es došu viņam no apslēptās mannas. (Āmen.) Es viņu noslēpšu un Es iedošu viņam apslēpto, par ko pasaule, kas atrodas priekšgara ārpusē, nezina pilnīgi neko.” Aleluja! Kaut arī viņi ēd mannu, bet par to viņi nezina. “Es došu viņam apslēpto mannu. Es došu viņam akmeni, kurā būs viņa vārds.” Jūs saprotat, ko es gribēju pateikt: ieiešana dēla tiesībās jeb apslēptajā vietā pie Dieva.

³⁹ Evaņģēlija kalpi, neuztraucieties par jūsu konfesijām un ko domā pasaule, bet centieties ieiet tur, kur ir apslēptā manna, kur pilnā Dieva atklāsmē padara mīlestību pilnīgu jūsu sirdī un jūs un Dievs, un viss pārējais atrodas mierā. Lai kas arī notiktu, tu esi apslēpts. Kāda vieta dzīvošanai! Ak, tikai ļaujiet man dzīvot tur! Kā ir teikts tajā dziesmā: “Atļauj man atdusēt blakus tam kokam, kur ūd...tik brīvi plūst, kur Jērs ir gaisma un izglābtā dvēsele nemirst nekad.” Āmen.

⁴⁰ Protams, viņi ēd mannu tur ārpusē, bet par šo viņi nezina. Viņi nekad tur nav pabijuši. Bet vai tu esi, mans dārgais brāli? Nenicini manu nezināšanu, bet es gribu tev kaut ko pajautāt. Vai tu kādreiz dzīvē esi bijis tādā stāvoklī, kad Kristus nozīmēja tev vairāk, nekā visa pierādišana attiecībā uz tavu draudzi? Vai Kristus ir nozīmējis tev vairāk, nekā visa šī pasaule? Es ar to nedomāju kādas emocijas vai prāta uzbudinājumu; es ar to domāju, vai tas bija no tavas sirds dziļumiem, kad kaut kas ir tur iemājojis, kad kaut kas ir noticis, un tu nezini, kā tas atnāca, bet tu esi apslēpts, un viss tavs vadmotīvs ir kalpot Jēzum Kristum. Vai tu esi ienācis tajā vietā, mans dārgo brāli? Vai tu esi ienācis tajā vietā, kur tev nav svarīgi, ko kāds runā; nevis, lai izietu un pārgudri uzvestos, bet līdz Dieva mīlestība ir tik ļoti noenkurojusies tevi, ka neko citu tu vairs neredzi, tavs vadmotīvs ir pildīt Dieva gribu, mīlestība pret visiem, plūst brīvi no visurienes? Kāda vieta dzīvošanai! Tā ir tā apslēptā vieta. Tā ir tā vieta, kur mums ir jānonāk, mani brāli. Tā ir tā vieta, kur Dievs atklāj Savas slepenās lietas. Tā ir tā vieta, kur Dievs veic izvietošanu un aicinājumu. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

⁴¹ Tajā pašā vietā... Mums nav daudz laika, jo man ir jāsteidzas, bet tikai vēl viena doma. Tieši tajā vietā bija nolikts Ārona zizlis, lai izspriestu, kuru Dievs ir izvēlējis un kuru nē. Un tas zizlis, kas bija mirusi nūja, vienas nakts laikā atdzīvojās, izdzina pumpurus, uziedēja un atnesa mandeles. Tas gan atdzīvojās, gan uzplauka, gan nesa augļus – ļoti simbolisks piemērs par grēcinieku, kas ir ievests svētajā vietā pie Dieva.

Atcerieties, ka tas zizlis bija pagājis garām visiem tiem pārējiem elementiem, un tas joprojām bija miris, kad tas nokļuva svētajā vietā. Taču atrodoties... Tas neatdzīvojās, kad viņi sākumā to ienesa. Lūk, kāpēc Svētais Gars tevi vēroja, kopš tu

saņēmi Svēto Garu, lai redzētu tavu attieksmi attiecībā uz Viņa Valstību. Ja tas bija egoistisks vadmotīvs, ja tas, par ko tu domāji, nākotnē kļuva par konfesiju, vai arī tas bija, lai vēlāk izceltu tevi, tavu pozīciju, vai tas ir tāpēc, lai padarītu tevi ievērojamu šajā pasaulē, ja tas ir tāpēc, lai kaut kur uzbūvētu sev lielu baznīcu vai iegūtu popularitāti vai vēl kaut ko, kas nav saistīts ar Dieva Valstības pieaugšanu vai uzlabošanu, brāli, tad kaut kas nav kārtībā. Āmen.

⁴² Lūk, kad tas vecais, mirušais zizlis tika tur ienests un nolikts paša Dieva Klātbūtnē, kas tad notika? Tas izdzina pumpurus; tas uzplauka un tas atnesa augļus, parādot, ka mēs piedzimām... Tas zizlis bija uztaisīts no mandeļkoka, un, kad tas tika nogriezts, tas nomira. Un, kad cilvēks tika nogriezts no Dieva, viņš garīgi nomira. Taču, ienests pie Dieva, Dieva Klātbūtnes priekšā, tas atdzīvojas un tas atnes dzīvību. Tas uzplaukst. Tas atnes augļus.

Jēzus pienāca pie tā koka, lai sameklētu augļus. Tam bija viss, izņemot augļus, un tieši tas šodien notiek ar mūsu draudzēm – mums ir viss, izņemot augļus. Mēs varam gaviļēt; mēs varam runāt mēlēs; mēs varam argumentēt Rakstus; mēs varam mācīt mūsu teoloģiju, taču, kad lieta nonāk līdz augļu došanai, tas koks izrādās ļoti nabadzīgs. Kādi ir Gara augļi? Milestība, prieks, miers, ilgpacietība, lēnprātība, labestība, pacietība. Tas parāda, ka daudzi joprojām ir ārpusē uz pirmā altāra. Jūs joprojām esat atvērti publikai. Jūs joprojām ieklausāties, kas par to ir sakāms Džonom, ko domās kaimiņi, vai kaut ko pats par sevi. Taču reiz, kad tu nonāc aiz priekškara un priekškars aizveras, tu esi apslēpts Dievā caur Kristu. Saprotat?

⁴³ Paskatieties, kāda brīnišķīga aina par grēcinieku, kurš guļ Dieva Klātbūtnē. Lūk, kad šis zizlis tur gulēja, tas tika atsvaidzināts. Tas kļuva smaržīgs, izdalīja ziedu smaržu, un tas atnesa augļus. Atvērās pumpuri. Lūk, šeit ir dota brīnišķīga līdzība, runājot par zemes lietām.

Pirmā lieta, kas mums ir jāizdara, pirms mums būs raža, mums ir vajadzīga sēkla. Un sēkla, kas ir iestādīta zemē, atnesīs savu augli. Vai pareizi? Un tā, pirmais, kas mums ir jāizdara, mums ir jāpieņem Kristus.

Lūk, tam kokam jau no paša sākuma vajadzēja būt mandeļkokam. Un Kristus, jums Viņš ir jāpieņem, vēl pirms jūs varēsiet ieiet tajā vietā. Un tad, šī varenā Dieva Klātbūtnē, tad tas viss notiek. Kas... Redzēt Vārdu, Kristus bija Vārds. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs." Kristus ienāk cilvēka dzīvē.

⁴⁴ Lūk, paskatieties, sākumā bija atsvaidzināšana. Kas liek sēklai augt? Vai jūs kādreiz esat piecēlušies no rīta un manījuši rasu, kura nonāk no debesīm un atsvaidzina zemi? Kā viņa to atsvaidzina? Kad tā ir mierā. Rasa nenonāk dienas laikā. Rasa nonāk nakts laikā, kad viss ir mierā. Šī rasa nevar nonākt uz tevis, mans brāli, kad tu ķildojies un strīdies, un uztraucies par tām lietām, kas ir šeit, uz šīs zemes. Nošķiries vienatnē ar Dievu un ļauj, lai žēlastības rāsas pilieni nokrit uz tevis klusumā. "Dārgas atmiņas, tajās es kavējos, kā tās piepilda dvēseli manu; pusnakts klusumā noslēpumi atklājas." Kad Dievam izdodas ievest Savu ticīgo tur, kur priekškari visapkārt viņam aizveras vienatnē ar Viņu, Viņš atnes lejup no debesīm atsvaidzinājumu, kuru neviens...jeb nav pilnīgi nekāda veida to uzzināt, to zina tikai tas, kurš tur atrodas.

⁴⁵ Vai kādreiz esat izgājuši ārā no rīta, kad ir jūtams tas patiešām svaigais vēsums? Dievs ir atsvaidzinājis Savu zemi. Aromāts, vai esat kādreiz bijuši rožu dārzā?

Dienvidos, manā apkaimē, ir daudz sausseržu. Dienas karstumā sausserdis stipri nesmaržo, bet agri no rīta, kad viss gaiss ir attīrījies, tad šis sausseržu aromāts... Kad cilvēks ārpusē strīdas, cīnās, uzvelkas, tad no tāda evaņģēlija nekāda liela aromāta nebūs, bet lai tikai viņš kādreiz paliek viens Dieva klusumā.

Katram vīram, kas iznāk pie kanceles, no sākuma vajadzētu pabūt vienatnē. Tad parādās augļi, tas atnes savus augļus. Ikviens cilvēks, kas uzkavējas Dieva Klātbūtnē, šajā īpašajā slepenajā vietā, noslēpies, atnesis taisnīguma, miera, mīlestības, prieka, ilgpacietības, žēlsirdības, lēnprātības, pacietības augļus. Neuztraucieties par tām pārējām lietām. Dabūjiet to savā dzīvē, bet jūs nekad to nedabūsiet, kamēr nenoslēpsieties pie Dieva tajā dēlu iecelšanas zemē.

⁴⁶ Vēl viena lieta, kam mēs pievērsīsim jūsu uzmanību, pirms mēs tūlīt beigsim. Paskatieties uz gaismu tur ārpusē, pagalmos – to izgaismoja debesu velve, saulesgaisma un tā tālāk. Bija dienas, kad bija mākoņains; bija dienas, kad saule vispār nespīdēja. Bija dienas, kad bija tumšs. Lūk, tas bija ārējā pagalmā.

Nākamajā telpā, kur stāvēja taisnotais, atradās Dieva lukturis, un tas tika iedegts ar cilvēka rokām. Tā ir tā vieta, kur mēs strīdamies par mūsu konfesijām, kur mēs strīdamies par mūsu atšķirībām, cīnāmies par niekiem: “Un, ak, es neticu Dievišķajai dziedināšanai. Es neticu, ka tās vizijas ir no Dieva. Es neticu *tam*, es neticu *šitam*.” Tu strīdies, jo tu dzīvo... Kaut arī tu ēd mannu, bet tu dzīvo tur, kur ir mākslīga gaisma. Tā tas ir. Reizēm šī gaisma izdziest. Reizēm tavš lukturis nokvēpst, taču tam, kurš grib apslēpties, ienākt nākamajā vietā, tur vairs nav cilvēciskas gaismas. Bet tur lejā, šo ķerubū spārnu arkas starpā, atradās pārdabiskā Gaisma, kas bija Dieva Oreols, kas izgaismoja visu telpu. Un cilvēks, kurš reiz ir ienācis šajā Šekinas slavā (Aleluja!), atgriežas atpakaļ Visuvarenā Dieva Klātbūtnē. [Brālis Branhamš klauzina pa kanceli–Tulk.] Šis pasaules krēsla, visas mākslīgās organizācijas un visas cilvēciskās mācības ir aizgājušas, un viņš dzīvo Visuvarenā Dieva Šekinas slavā.

⁴⁷ Mani brāļi, prasīsim Dievam, lai mēs dzīvotu tajā vietā. Piecelsimies kājās. Ak, dārgais Jēzu Kristu, dzīvā Dieva dēls, mani brāļi un māsas, kuri šajā pēcpusdienā stāv šeit, šajā vietā, kur atrodas šī mazā draudzīte, saukta par Filadelfijas Draudzi, kas ir nosaukta brāļu mīlestības vārdā, es lūdzu Tevi, dārgais Dievs, esi žēlīgs gan ganam, gan katram evaņģēlistam un ikvienam pieminētajam ganam jeb mācītājam, kas atrodas Dievišķajā Klātbūtnē. Un, ak, Dievs, lai Svētais Gars pietin mūsu sirdis tik cieši pie krusta, līdz mēs to satversim, pašuzpurējoties, un ātri steigšimies pie Šekina slavas, kur mēs neskrādīsim pa visu zemi, tukši runādami ar cilvēkiem un strīdoties, vai tas ir pareizi vai nē, bet dzīvosim un atradīsimies Viņa Klātbūtnē, un ēdīsim mannu, kura ir tur noglabāta tiem, kuri ir noslēpušies pie Viņa. Dāvā to, Kungs.

⁴⁸ Lai šī svētība nonāk pār šo sapulci un katrs vīrietis un sievietē aiziet no šejienes, apslēpti zem Visuvarenā Dieva Šekina slavas. Dāvā to, Tēvs, es lūdzu šo svētību kā Tavš kalps maniem brāļiem un māsām, Jēzus Vārdā. Āmen. Es ticu.

Ak, es gribu Viņu redzēt, Viņa sejā raudzīties,

Un caur Viņa žēlastību dzīvot tai vietā mūžīgi;

Lai es pilnā balsī dziedu, slavas ielās staigājot;

Ak, rūpes jau prom, es mājās jau, lai vienmēr priecātos.

Slavēts lai ir Viņa Vārds! Es Viņu milu. Lai vienmēr priecātos, stāvot Šekina slavas Klātbūtnē, kura nekad nebeigsies. Šis ir mans stāsts. Šī ir mana dziesma. Dziedu Viņa klātbūtni visu...slavēju Viņu visu dienu. Pilnīga pakļaušanās, pilnīgs miers. Es un mans Glābējs, mēs esam viens. Tieši tā. Kā mēs Viņu milam! Vai tad jūs viņu nemīlat? Ak, kā es gribu Viņu redzēt!

Šis ir mans stāsts, šī ir mana dziesma,

Slavēju manu Glābēju visu dienu;

Šis ir mans stāsts, šī ir mana dziesma,

Slavēju manu Glābēju visu dienu.

Apslēpta dzīve

(A Hidden Life)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1955. gada 6. oktobrī Čikāgā, Ilinoisas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 55-1006A ilgst 55 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2019. gadā.